

Sv. Alberta draudzes ziņas

2022. gada jūnijs* Nr. 129

Miers un labums!

Jūnija mēnesis Baznīcas kalendārā ir piepildīts ar daudziem svētkiem, no kuriem vissvarīgākie ir Svētā Gara nosūtīšanas svētki 5. jūnijā, kad lūdzam Svēto Garu atjaunot mūsu ticības dzīvi, bet mūsu draudzē šajā dienā īpaši lūdzamies par bērniem, kuri iet pirmo reizi pie Gandarīšanas un Izlīgšanas sakramenta un pieņem Pirmo Svēto Komūniju. Tas ir arī laiks, kad uzsākas cīņa vai lēmumu laiks par savu dalību Kunga Dienas Svētajā Misē, jo vasaras atpūtas un izbraukumu izvēles ir tik plašas, ka ticības dzīve var tikt pakārtota citām prioritātēm. Varētu pat domāt, ka Svētā Gara nosūtīšanas svētkiem tas nav labākais laiks, jo dāvanas un pamudinājumi, ko Gars dod, var tikt nolikti malā vai arī Viņš bieži nespēj konkurēt ar mūsu pelnīto vasaras atpūtu.

Vasarsvētkos mēs dziedam 104. psalmu, kuru Baznīca cauri gadsimtiem uzlūko kā Dieva valstības slavinājumu, kurā valdīs taisnība

un Dieva Gars atjaunos cilvēku: "... ja kas ir Kristū, tas ir jauns radījums; vecais ir pagājis; lūk, viss kļuvis jauns" (2 Kor 5,17). Psalmā sākumā izskan vārdi par Dieva lielumu un šī doma vijas cauri visam tekstam. Dievs ir visuma radītājs, tomēr vēlas darboties arī katra cilvēka ikdienas dzīvē. Atklājot un ieraugot to, ticīga cilvēka sirdī var rasties patiess pateicības sauciens. Dieva darbu daudzums un dažādība liek priekā nemītīgi pielūgt Dievu, jo radīšanas darbs nav iesaldēts tālā pagātnē, bet ir aktuāls arī šodien.

Dievs par cilvēku nerūpējas tikai fiziskajā līmenī, bet arī iekšējā, garīgā līmenī. Svētais Gars ir tas, kas "atjauno zemes vaigu" (Ps 104, 30) un dāvā jaunu dzīvi Jēzū Kristū: "Jo dzīvības gara likums Kristū Jēzū mani atbrīvojis no grēka un nāves likuma" (Rom 8, 2). Psalmists slavē Garu Radītāju un Baznīca pievienojas šim slavinājumam, jo Gars joprojām darbojas, īpaši tas parādījās Vasarsvētku dienā, kad pasaulei tika atklāta Baznīca. Svētais Gars piedalījās radīšanas darbā, bet cilvēka pestīšanas darbs ir kā otrā radīšana, un Baznīca ir jauna valstība, kopiena, bagāta un krāšņa īstenība, kuru Gars rada, uztur un vada. Šis psalms ir kā labs ievads vasarai, jo šajā gadalaikā ar prieku pavadām laiku brīvā dabā, bet psalms aicina neaizmirst, kas visu to ir Radījis un kam ir jāpateicas. Svētajā Misē mēs pulcējamies, lai pateiktos arī par atpūtu un Dieva darbiem savā dzīvē.

br. Jānis

Vasarsvētki (Svētā Gara nosūtišana)

"Kad Vasarsvētku diena bija pienākusi, visi viņi bija kopā Jeruzalemē. Un piepeši no debesīm nāca rūkoņa, it kā stipra vēja pūsma, un piepildīja visu māju, kur tie sēdēja. Un viņiem parādījās mēles it kā no uguns, kas sadalījās un nolaidās uz ikviena no viņiem. Un visi tika Svētā Gara piepildīti un iesāka runāt dažādās valodās, kā Svētais Gars deva viņiem izrunāt. Bet Jeruzalemē dzīvoja jūdi, dievbijīgi vīri no visām tautām zem debess. Kad šī balss atskanēja, daudzi sanāca kopā un apjuka, jo ikviens dzirdēja tos runājam savā valodā. Un visi samulsa un brīnījās, sacīdami: "Lūk, vai tie visi, kas runā, nav galilejieši? Un kā mēs ikviens dzirdējām savu valodu, kurā mēs dzimuši. Mēs dzirdējām viņus

*mūsu valodās sludinām Dieva lielos
darbus.”*

Apustuļu darbi 2,1-8.11

*Bet mēs neesam saņēmuši šīs pasaules
garu, bet Garu, kas ir no Dieva,
lai zinātu, ko Dievs mums dāvājis.*

1 Kor 2, 12

Ja Gavēņa laiks ir kā saderināšanās un Lieldienu svētki – kāzas, tad Vasarsvētki paver jaunu dzīvi mīlestības pārpilnībā, kas mums tiek dota caur Svētā Gara nonākšanu.

Svētajos Rakstos lietotais vārds gars ebreju valodā skan *ruah* (latīņu valodā *spiritus*), kas latviski tiek tulkots kā dvaša, elpa vai dvesma. Radīšanas grāmata tēlaini apraksta, kā Dievs dāvā savu Garu pirmajam cilvēkam: “Kungs Dievs no zemes putekļiem izveidoja cilvēku un viņa nāsīs iepūta dzīvības dvašu, un cilvēks kļuva par dzīvu būtni.” (Rad 2, 7) Cilvēka gars jeb Dieva dvaša ir realitāte, kuru mēs neredzam, bet kas ir vitāli nepieciešama dzīvībai, gluži kā gaiss, ko ieelpojam. Cilvēka gars nāk no Dieva un vēlas pie Viņa atgriezties, visa mūsu dzīve ir Dieva Gara dzīvināta.

Par ebreju vārda *ruah* bagāto nozīmi liecina tas, ka grieķu valodā šim vārdam ir vismaz 24 (!) dažādi tulkojumi. Daudzie Vecās Derības pravietojumi, dažādās zīmes un simboli Baznīcas liturģijā cenšas izteikt šo lielāko Dieva mīlestības dāvanu, ko Tēvs ir sūtījis caur savu Dēlu, – Svētais Gars tiek attēlots kā balodis, zīmogs, roka, uguns, ūdens, pirksts, gaisma.

Svētais Gars ir spēks, kas dod dzīvību un liek ilgoties pēc Dieva. Viņš ir mūsu dvēseles gaidītākais viesis, dzīvā uguns mūsos. Pateicoties Viņam, mēs esam kļuvuši Dieva bērni un mūsu dzīve – dievišķota...

Dzīvot Svētā Gara vadībā, Tēva un Dēla sadraudzībā – tāds ir kristieša aicinājums un sūtība šinī pasaulē. Svētais Gars, Tēva un Dēla mīlestība, arī mūs ievēd mīlestības attiecībās. Viņš ir svētdarītājs un Jēzus mācības skolotājs. Viņš dāvā dzīvību, apvieno un stiprina. Svētā

Gara nonākšana ir kristīgās atklāsmes īstenojums – Vasarsvētku dienā dzimst Baznīca, un Svētais Gars mums atklāj tās noslēpumu.

Mēs katrs esam saņēmuši Dieva Gara dāvanas. Kā vienu no pirmajiem Svētā Gara augļiem apustulis Pāvils vēstulē galatiešiem min prieku. Lai Dievs arvien uztur mūsu sirdīs spēju priecāties! Jo prieks ir Svētā Gara klātbūtnes zīme.

Nāc, Svētais Gars Iepriecinātāj! Nāc, Svētais Gars, patiesības Kungs! Nāc, Svētais Gars, Dieva Mīlestība!

Priesteris Andris Kravalis

Mēs visi esam sava aicinājuma, sava dzīves plāna meklējumos. Ne vienmēr tas ir vienkārši: iespējams, mēs ilgi šaubāties, atkāpjāties, pat pazaudējam ceļu un galu galā atkal izrādāmies starta lauciņā.

Taču Gars rūpējas par mūsu gājienu. Viņš rāda sasniedzamo mērķi, atklāj aicinājumu. Viņš mūs viegli iedunkā, lai speram pirmo soli un tiekam cauri visiem kritiskajiem punktiem, visām šaubām, sastingumam, neizlēmībai.

Tā notika ar Jēzu Nācetes, Viņa jaunības ciemata, sinagogā. Ne jau profesiju Kungs Jēzus tajā atrada – Viņš taču bija galdnieks jau ilgu laiku! -, bet gan savu aicinājumu, to, ko vēlējas Dievs: “Kunga Gars ir pār Mani, tāpēc Viņš Mani svaidīja un sūtīja sludināt Evaņģēliju nabagiem un dziedināt tos, kam satriekta sirds. Cietumniekiem pasludināt atbrīvošanu un aklie redzi, nomāktos palaist brīvībā, pasludināt Kunga žēlastības gadu.”

Tāds ir arī mūsu aicinājums: pasludināt labo vēsti, sacīt vārdus, kas atbrīvo, pielikt roku atbrīvošanas darbiem, atvērt acis, vēstīt, ka Dieva labestības gads ir nenovēršami pienācis.

Un mūsu pirmie klausītāji būs tie paši, kas klausījās Jēzū: nabagie, ieslodzītie, akli un nomāktie.

Kardināls Danēlss

Lai bailes pazūd!

Baznīca piecdesmit dienu garo Lieldienu laiku noslēdz ar ne mazāk nozīmīgiem svētkiem - Vasarsvētkiem. Šajā dienā, kad jūdi

pulcējās Jeruzalemē pieminēt notikumus Sinaja tuksnesī, Dieva Gars ugunsmēļu veidā nolaidās pār Mariju un apustuļiem un piepildīja viņus ar savu spēku (Apd 2, 1 - 5).

Dievbijīgi jūdi šajā dienā atcerējās izceļošanas notikumus, kad 50 dienas pēc Pashas jēra upurēšanas un iziešanas no Ēģiptes zemes Dievs Mozum deva 10 baušļus un noslēdza ar Izredzēto tautu derību. Ar Jēzus dzīvi sākas jauns posms. Dievs noslēdz jaunu derību ar savu tautu. Tā vairs nav tauta, kas apvieno kādas konkrētas valodas un kultūras pārstāvjus. Šī ir Dieva tauta, kurā ir vieta ikvienam, kura apvieno visu kultūru un valodu cilvēkus. Šajā tautā tiek uzņemts ikviens neatkarīgi no savas ādas krāsas, vecuma, dzimuma, politiskās pārliecības, izglītības, sabiedriskā statusa. Šī Dieva tauta ir svētā Baznīca, kuru dibināja Jēzus Kristus uz 12 apustuļu pamata.

Arī tu vari saņemt Dieva Garu. Tā nekad nevar būt par daudz! Tu to vari lūgt vēl un vēl! Lūdz, lai arī tu būtu piepildīts ar Dieva Garu, kā mācekļi bija piepildīti. Ļauj Dieva Garam sevi vadīt. Nebaidies!

Apustuļi, kas iepriekš slēpās aiz aizslēgtām durvīm un bija noskumuši par Jēzus aiziešanu, tajā pašā Svētā Gara saņemšanas brīdī dodas ārā un nebaidās stāstīt par Jēzu, Viņa dzīvi, nāvi un augšāmcelšanos, par Svēto Garu un grēku piedošanu (Apd 2, 14-39). Varbūt arī tu no kaut kā baidies? Tevi kaut kas nomāc? Kaut kas neļauj brīvi baudīt dzīvi visā tās pilnībā? Māc neziņa? Varbūt kautrējies no savas ticības vai baidies pieņemt jebko, kas ir ārpus tavas ierastās ikdienas? Lūdz, lai arī tevi piepilda Svētais Gars! Uztici savas bailes, nedrošību, šaubas Dievam un lūdz, lai Svētā Gara liesma aizdedzina tavu sirdi ar mīlestību pret Dievu un tuvāko un izklien visu to tumsu, kas tevi biedē un nomāc.

Kā var zināt, vai esi piepildīts ar Svēto Garu? Svētais Pāvils tev palīdzēs to uzzināt, pārdomājot Svētā Gara augļus Vēstulē galatiešiem (5, 16-25). Vai tevī ir mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticība, lēnprātība, atturība? Lūdz Svētā Gara žēlastību, lai arī tavā ikdienā viņš pamodina šīs spējas!

Baidies, ka netiksi galā ar saviem kristieša un profesionālajiem pienākumiem? Lūdz Svētā Gara dāvanas to izpildīšanai (1 Kor 12, 3-13)!

Bet atceries, ka šīs dāvanas tev ir dotas, lai nestu labus augļus, nevis lai izmantotu savam labumam vai kļūtu augstprātīgs (1 Kor 13).

Iedomājies! Pats Dievs vēlas tevī iemānot un parādīt savu spēku! Viņš vēlas kopā ar tevi darīt brīnumus! Vairojot pasaulē mīlestību, mieru un prieku! Ļauj Dieva Garam sevi piepildīt! Ļauj Viņam sevi vadīt. Lūdz, lai Viņš aizdzen visas bailes, nedrošību un kaunu. Un tu pieredzēsi Dieva spēku savā dzīvē, Dieva brīnumus, kas nebeidz pārsteigt.

Priecīgu Vasarsvētkus!

Pēteris Skudra

Pārpublicēts no www.katolis.lv

Palmu svētdienā Svētā Alberta draudzes locekļu procesija Pārdaugavas ielās

Palmu svētdienā, 10. aprīlī, pl. 10 ar palmu un pūpolzariem rokās, ar ģitārām, dziedot dziesmas pie Rīgas Svētās Terēzes baznīcas Svētā Alberta draudzes locekļi iesāka Palmu – Pūpolsvētdienas procesiju. Kaut nelielu laika spriedi uz ielām varēja redzēt, ka mūsdienu sabiedrībā ir sastopami arī kristieši.

Šogad Rīgas Sv. Alberta baznīcā svinības bija īpašas. Jau pāris nedēļas iepriekš brāļi no Neokatehumenālā ceļa pirmās kopienas pirmdienās un ceturtdienās svinīgo vesperu laikā sniedza liecības par to, ko Dievs ir darījis viņu dzīvēs, un svinīgi apliecināja ticību. “REDDITIO SYMBOLI” – tā saucās posms, kuram šie brāļi devās cauri, jo būtībā viss Neokatehumenālais ceļš nav viena no daudzajām Baznīcas kustībām vai kāda lūgšanu grupa, bet pirmo kristietības gadsimtu katehumenāta institūcijas atjaunošana un attēlojums. Agrīnajos gadsimtos, lai cilvēks varētu saņemt Kristības sakramentu, viņam bija jāiziet katehumenāts – neaizvietoājams sagatavošanās ceļš, kas ilga trīs vai četrus gadus. Bez katehumenāta nopietnas formācijas neviens nevarēja tikt kristīts, tātad nevarēja kļūt par kristieti. Tie bija „vienīgie vārti”, lai pilnīgi ieietu Baznīcā. Kā noslēgums šim Redditio posmam bija palmu zaru saņemšana

Pūpolsvētdienā Rīgas Svētās Terēzes draudzē un procesija līdz Rīgas Svētā Alberta baznīcai, lai piedalītos Svētajā Misē un iedrošinātu citus draudzes locekļus sekot Jēzus Kristus piemēram, kā arī nebaidīties par savu ticību runāt publiski.

Pacilātā gaisotnē, palmu zariem čaukstot, it kā sajūtot Svētā Gara maigos pieskārienus, Svētā Mise ievadīja Lielo nedēļu, sagatavojot kristietības centrālo notikumu izdzīvošanu visu klātesošo sirdīs. Kā uzliekot zīmogu uz ticības solījuma, kopienas brāļi draudzes priekšā vēlreiz visi kopā dziedāja “Credo” – apustuļu ticības apliecinājumu, kas skaļi atbalsojās baznīcas griestu velvēs, lai šo ticības spēku nevarētu tik ātri pazaudēt.

Lai atbalstītu kopienas brāļus, Svētajā Misē klātesoši bija starptautiskā misiju semināra “REDEMPTORIS MATER” rektors un semināristi, “Ad Gentes” misiju ģimenes no Zolitūdes un Juglas, kā arī Neokatehumenālā ceļa kopienu priesteri. Ai, cik sen Svētā Alberta baznīca nav bijusi tik pilna, kā šajā saulainajā dienā. Cerēsim, ka Dieva Vārds un ticības piemērs turpinās veidot labvēlīgu augsni ticīgo sirdīs, lai arvien vairāk cilvēku meklētu garīgās patiesības un liktu Dievu pirmajā vietā, ejot dzīves ceļu un izdarot nepieciešamās izvēles tajā.

Foto: Romualds Beļavskis, teksts: Romualds Beļavskis un Neokatehumenālā Ceļa priesteri

Sinodālais ceļš MŪSU DRAUDZĒ

21.maijā ar svinīgu šašlika cepšanas pasākumu noslēdzām Sinodālā ceļa aktīvo tikšanās fāzi, kas mūsu draudzē sākās pērnā gada izskaņā attālināti *Zoom* platformā, bet šajā pavasarī turpinājās jau klātienē - draudzes mājā. Draudzes locekļiem bija iespēja ne vien satikties, lai pārrunātu piedāvātos jautājumus, bet arī lai iepazītos, beidzot daudzkārt redzētām sejām uzzinātu vārdus, tādā veidā no milzīgas un anonīmas grupas pamazām pārtaptu par ja ne pilnīgi vienotu, tad vismaz vienotības ceļu uzsākušu draudzi. Pāvests Francisks mūs, draudzes cilvēkus, aicināja: “Iesim kopā kā viena Dieva tauta, lai piedzīvotu Baznīcu, kas saņem un dzīvē īsteno dāvāto vienotību, kā arī atveras Gara balsij.” Tik ļoti gribētos, kaut to, kas atsaucas šim aicinājumam, būtu krietni vairāk, taču tie, kas metās šai nezināmajā visas baznīcas notikumā, es ticu, saņēma ne mazums prieka no kopā būšanas, dalīšanās savā pieredzē un Svētā Gara klātbūtnes.

Ceļa laikā sākotnēji meklējām atbildes uz jautājumiem, kāpēc piederam pie draudzes, ko tajā meklējam, vai veidojam attiecības draudzē

un ko vispār sagaidām no līdzās esošajiem draudzes locekļiem. Vēlākās tikšanās reizēs devāmies dziļumā un pārdomājām, kādas ir iespējas un kādi šķēršļi mūsu līdzdalībai draudzes dzīvē, vai varbūt kāda kalpojuma pietrūkst un to būtu nepieciešams iedzīvināt? Neizpalika arī jautājumi par kristiešu vienotību un mūsu pašu dialogu ar citu konfesiju pārstāvjiem.

Atbildes uz šiem un citiem jautājumiem tiks apkopotas un nodotas Sinodālā ceļa koordinācijas centram, taču mūsu pašu ziņā paliek jautājums, vai šo iesākto ceļu turpināt ar aizvien jauniem centieniem veicināt vienotību mūsu draudzē, vai arī to atstāt kā “izdarītu” Pāvesta uzlikto uzdevumu un turpināt katram savu individuālo ticības ceļu.

Sirsniņgs paldies katram, kas iesaistījās un dalījās, veltīja laiku un bija klāt šai vēsturiskajā notikumā! Lai Svētais Gars atver mūsu sirdis un prātu, svētceļojot tālāk visiem kopā!

Signe Liekniņa

Katra trešā piektdiena? Vai ik mēnesi? Neatceros cik bieži, bet tikšanās bija interesantas. Mani kā tikko ticības ceļu uzsākušu cilvēku ļoti uzrunāja dzirdētais, tas lika saprast, ka katram no mums ir savs ceļš, katrs no mums ir unikāls arī ticībā jeb tajā, kā to izdzīvojam. Viedokļi atšķiras arī par to, kas ir svarīgs un kas - sāpīgs. Bija prieks dalīties arī ar paša pieredzi cerībā, ka kādam šī informācija liksies saistoša. Es nevienā mirklī nedomāju par to, ka šos jautājumus mums prasa Vatikāns, neuztvēru to kā pienākumu. Drīzāk klausījos ticības brāļos ar interesi, un dzirdētais neviļus stiprināja manu ticību. Bija prieks ieraudzīt cilvēku sejas. Interesanti, ka pēc šīm tikšanās reizēm, satiekoties baznīcā, mēs varam sasveicināties un pārmīt kādu vārdu. Ja pirms tam bijām anonīmi, tad tagad mums ir vārds un neliels priekšstats vienam par otru, un, manuprāt, tas ir lielākais ieguvums. Protams, arī mūsu atbildes un viedokļi, kas tiks nodoti apkopošanai un pēcāk nesīs izmaiņas baznīcā kopumā, bet arī šī vienkāršā kopā pabūšana ir ļoti svarīga mums pašiem. Lai nejūtamies kā anonīmi kastaņi savās durstīgajās miziņās, bet esam pavēruši mizas un nedaudz atvērušies brālim, kas sēž mums blakus!

Ingus Liekniņš

KAPUSVĒTKI RĪGAS SV. ALBERTA ROMAS KATOĻU DRAUDZĒ 2022.GADĀ:

2. jūlijā	plkst. 11:00	Mārupes kapos (vada tēvi jezuīti)
2. jūlijā	plkst. 15:00	Jaunmārupes draudzes Mazcenu kapos (vada tēvi jezuīti)
9 jūlijā	plkst. 10:00	Piņķu kapos
9. jūlijā	plkst. 12:00	Pleskodāles kapos
30. jūlijā	plkst. 12:00	Ziepniekkalna kapos

Liturgiskais kalendārs

9. jūnijs, ceturtdiena – Mūsu Kunga Jēzus Kristus, Augstā Priestera, svētki.

Sv. Mises: plkst. 8:00 un 18:00.

11. jūnijs, sestdiena - Sv. Barnaba, apustulis, piemiņas diena.

Sv. Mises: 8:00 un 17:00 (svētdienas sv. Mise).

12.jūnijs, svētdiena – Vissvētās Trīsvienības lieli svētki.

Sv. Mises: 8:00 (PL), 9:00, 11:00, 13:00 (RU) un 18:00 (jauniešiem, bērniem un ģimenēm).

16. jūnijs, ceturtdiena – Kristus Vissvētā Miesa un Asinis, obligāti svinami lieli svētki.

Sv. Mises: 8:00, 11:00 un 18:00

19.jūnijs, svētdiena – pēc sv. Mises plkst. 11.00 būs Euharistiskā procesija.

23. jūnijs, ceturtdiena – Sv. Jāņa Kristītāja dzimšana, lieli svētki.

Sv. Mises: plkst. 8:00 un 18:00.

24. jūnijs, piektdiena – Vissvētā Jēzus Sirds, lieli svētki.

Sv. Mises: plkst. 8:00 un 18:00.

25. jūnijs, sestdiena – Vissv. Jaunavas Marijas Bezvainīgā Sirds, piemiņas diena.

Sv. Mises: 8:00 un 17:00 (svētdienas sv. Mise).

28. jūnijs, otrdiena – Sv. Irenejs, bīskaps un moceklis, piemiņas diena.

Sv. Mises: plkst. 8:00 un 18:00.

29. jūnijs, trešdiena – Sv. apustuļi Pēteris un Pāvils, obligāti svinami lieli svētki. Sv. Mises: 8:00, 11:00 un 18:00.

Litānija Vissvētākās Jēzus Sirds godam:

**no pirmdienas līdz sestdienai – pēc Sv. Mises - plkst. 8:00,
svētdienās – pēc Sv. Mises plkst. 9:00.**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbadienās:

7:00 – 9:00 un 17:00 – 18:45

sestdienās:

7:00 – 9:00 un 16:00 – 18:00

svētdienās:

6:30 – 15:00 un 17:00 – 19:00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbadienās):

7:00 – 12:00 un 17:00 – 19:00

Sestdienās:

7:00 – 12:00 un 16:00 – 18:00

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Misēm:

plkst. 10:00 - 11:00; 12:00 – 13:00 un
13:45 - 15:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00 un no
17:00 līdz 18:00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00 LV

18:00 LV

Sestdienās:

8:00 LV

17:00 LV

Svētdienās:

8:00 PL

9:00 LV

11:00 (Summa) LV

13:00 KR

18:00 LV (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 LV

11:00 (Summa) LV

18:00 LV (sestdienās 17:00)

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

**Svētdienās, valsts un obligāti
svinamo Baznīcas svētku dienās:
slēgta.**

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis

Teksta salicēja: Marika Lotaņuka

Teksta korektore: Rūta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !*